

Jak přemoci karmu moudrostí – ukázka z díla Cesta k sebeuvědomění

Paramhansa Jógananda

*Chrám Společenství pro sebeuvědomění, Hollywood, Kalifornie,
6. června 1943*

O zákonu karmy již bylo napsáno mnoho pojednání. Přesto se obávám, že teorie *karmy*, tak moudře vysvětlená indickými učiteli, je nevědoucími často překrucována, takže lidé na Západě chápou tento velký vesmírný princip příčiny a účinku zcela špatně. Používáte slovo *karma* v omezeném smyslu, který se vztahuje pouze k minulosti. To je však nesprávné. *Karma* znamená zcela obecně jednání – nejenom účinky dřívějších jednání. Toto slovo se týká činů, k nimž došlo dříve, nebo činů, které se odehrávají teď –, nebo těch, ke kterým by mohlo dojít v budoucnosti. Řeknete-li „voda“, míníte tím vodu obecně; jinak byste ji museli blíže vysvětlit a označit jako sladkou vodu, slanou vodu nebo nějaký jiný druh vody. Skutečný význam slova *karma* zahrnuje tedy každé jednání, které vykonáváte, a stejně tak součet všech vašich činů – dobrých a špatných, současných a dřívějších. Současné jednání se označuje jako *nynější* karma. Jednání, k němuž došlo už v minulosti, se nazývá *dřívější* karma. A když mluvíte o účincích svých dřívějších jednání, musíte říkat: „To je výsledek mé dřívější karmy.“ Ani tím však není ještě řečeno, o jaký typ karmy se jedná: zda je to karma přinášející radost, nebo karma přinášející zármutek.

Nyní zde vyvstává otázka: jaké motivy má vaše jednání? Co vás ovlivňuje, abyste jednali určitým způsobem, nebo abyste se chovali tak a nikoli jinak? Tím se již dostáváme k základnímu bodu tohoto tématu.

Dnes jednáte určitým způsobem a tvrdíte: „Takto jsem to dělal ve svém životě vždycky.“ Můžeme toto téma prozkoumat trochu důkladněji, když vás požádám, abyste přemýšleli o vlivech, které vás k tomuto chování přiměly. Existují dva druhy jednání: jednání, k němuž dochází ze svobodné vůle, a jednání započatá na základě působení určitých vlivů. Existuje tolik nenápadných, mírných vlivů, které určují vaše rozhodnutí, že sotva můžete zhodnotit, pro co jste se rozhodli svobodně a co jste učinili na základě karmického nátlaku minulosti nebo jiného vlivu.

Pouze málo lidí je skutečně „svobodných“. Většina lidí si myslí, že jsou svobodní, zatímco je jejich duch spoután psychologickými řetězy. A zbavit se jich je mnohem obtížnější než shodit obyčejné řetězy, protože jsou tak jemné, že je pouze obtížně rozeznáte a vůbec je nemůžete roztrhnout! Kdo chce uniknout z těchto psychologických okovů, musí mít odpovídající důkladné vědomosti.

Možná jednáte tak, jak jste se naučili během milionu let dřívějších životů. Proto se obyčejný člověk cítí tak bezmocný, když se chce osvobodit z nátlaku své karmy. Má pocit, že je beznadějně svázán těmito neviditelnými řetězy – vydán vlivům, jež jsou následkem všech jednání v dřívějších životech, jednání, pro něž se rozhodl dobrovolně nebo pod tlakem dříve převažujících vlivů.

Vaše jednání v dřívějších životech se v koncentrované formě uplatňují v mozku jako sklony. Není vůbec snadné tyto karmické vlivy rozpoznat. Přesto můžete na základě svých

nápadných znaků, sklonů a nálad zjistit, které schopnosti se u vás zahnízdlily a jak silný je jejich vliv na váš současný život a na vaše nynější jednání.

Vlivy působící na svobodné jednání člověka

Co tedy vedle karmy z minulosti ovlivňuje váš nynější život? Jedním z těchto vlivů je současná civilizace. Bez ohledu na to, ve kterém období se kdo narodil, je každý ovlivněn civilizací daného věku. Kdo žil v osmém století, byl tímto stoletím ovlivněn. Všichni se například oblékají podle současné módy odívání. Máte k dispozici větší výběr látek než lidé v dřívějších staletích. Dnes myslíte více na pohodlí a styl než na teplo a nutnost oblékání. Všichni jíte tak, jak je to obvyklé v nynější civilizaci. Například v šestém století se ještě nemluvalo o vitamínech. Tímto způsobem je tedy vaše vědomí, vaše jednání a vaše chování ovlivněno nynější společností.

Silný vliv na člověka má také jeho národnost. Protože se duše ztotožňuje s tělem, myslí si: „Jsem Američan.“ nebo „Jsem Ind.“ a tak dále. Není snadné se osvobodit od tohoto vlivu, od tohoto ztotožnění. Proč by si však měl člověk myslet, že je Američan nebo Ind nebo Francouz? A proč jsem si myslíval, že jsem Ind? Vidíte, že jsem řekl: *myslíval jsem si*, protože se dnes cítím vjedno s celým lidstvem. Vycvičil jsem se tak, že se neztotožňuji s žádnou národností, rasou nebo čímkoli, co omezuje univerzalitu duše. Je to jemný náznak, jak byste také vy mohli překonat svou karmu – ve svém jednání a ve svých zvycích vždy pojímejte celý svět. Tímto způsobem se osvobodíte.

Duše se již oblékla do mnoha hávů: dnes jsi Američan a v příštím životě budeš třeba Číňan a tak dále. Není proto moudré některou národnost odmítat nebo dokonce nenávidět, protože nenávisť má stejně silnou přitažlivost jako láska. Všechno, co nenávidíte, budete přitahovat, abyste se naučili překonávat tento předsudek. To je zákonité. Kdo například nenávidí některou barevnou rasu, narodí se znovu právě v této rase. Čím větší nenávisť, tím silnější je karmická přitažlivost nenáviděného předmětu. Vznik bílých a tmavých ras byl ovlivněn klimatickými podmínkami. Jednoho dne se karma změní tak, že bílé rasy budou žít v Orientu a tmavé v západních zemích. To se stane – ale teprve za mnoho, mnoho let.

Kromě toho je člověk formován společností, v níž žije. Ovlivňují ho jeho sousedé – jestliže žije v aristokratickém prostředí, bude se chovat jako aristokrat, žije-li mezi obchodníky, chová se tak jako oni. Různé typy lidí mají rozdílné zvyklosti, které vás ovlivňují. Jestliže se například společensky stýkáte s umělci, myslíte si, že jedině oni žijí správným způsobem. (Mimochodem – umělce neodsuzuji, ale musejí myslet trochu praktičtěji. Nelze žít pouze z krásy. „Spala jsem a zdálo se mi, že život je krása, potom jsem se probudila, a viděla jsem, že život je povinnost.“¹ Musíte rozeznávat krásu i v povinnosti.) Když žijete ve společnosti duchovně smýšlejících lidí, budete mít také spirituální myšlení. Okolí je silnější než síla vůle. Chcete-li se tedy duchovně rozvíjet, vyhledejte si dobrou společnost a nestýkejte se s lidmi, kteří mají špatné zvyky a mohli by vás negativně ovlivňovat.

Značně vás ovlivňuje také vaše rodina. Myslíte si, že patříte k určité skupině lidí – totiž ke své rodině. Její členové vás zformovali a jejich zvyky vás omezují.

1 Z básně *Beauty and Duty* Ellen Sturgis Hooperové (1816-1841).

Nakonec se každý nechává unést nějakými zvyky. Někdy je člověk posedlý penězi, jindy zase láskou, pak slávou, a tak pořád dokola – neustále je zmítán a tlučen vlivem svých vlastních navykých činů z tohoto i minulých životů. To je hypnotický účinek karmy.

Získejte zpět svobodu, kterou vám Bůh propůjčil

Co se stalo z vaší svobody? Jak málo vám z ní zůstalo! Svoboda, kterou vám Bůh daroval jako Svým dětem a která vám umožňuje sahat po Mléčné dráze a cítit svou přítomnost v květinách a ve hvězdách –, tuto svobodu jste v důsledku mnoha vlivů, které na vás působí, zcela ztratili.

Většina lidí je jako psychologické starožitnosti: stali se křehkými, protože mají utkvělé představy a hluboce zakořeněné zvyky. Jakmile se na takový kousek nábytku posadíte, rozpadne se pod vámi na kusy! Proto naši indiští astrologové tvrdí, že jsme všichni jen loutky. Já si to však nemyslím. Věřím, že vy všichni byste mohli karmu překonat, jen kdybyste chtěli. Když zavřete v místnosti všechny dveře a okna, je v ní tma. Jakmile však do ní vpustíte světlo, temnota okamžitě zmizí. Dokonce i v jeskyni, která byla tisíce let ve tmě, je ihned světlo, jakmile ji osvětlíte. Nebo byste chtěli namítnout, že světlo potřebuje tisíce let, aby zahalo tuto věčnou temnotu? To je nesmyslná představa!

Můžeme tedy mít karmu z dřívějších životů – podle civilizace, národnosti, společnosti a rodiny, v níž jsme žili –, a máme také karmu z tohoto života, která vznikla pod vlivem současné civilizace, národnosti, společnosti a rodiny. Jakmile však *poznáme*, že jsme bohové, můžeme se osvobodit od karmy už teď. Každá lidská bytost je stvořena k obrazu Božímu. Když tento obraz najdete ve svém nitru, jak byste tam ještě mohli mít karmu? Bůh jako učitel tohoto Universa nemá žádnou karmu, a když víte, že jste s Bohem vjedno, potom také vy už žádnou karmu nemáte.

Na jedovatého hada jed, který v sobě nosí, nepůsobí. Stejně je tomu také s klamem neboli *majá*, přítomným v nitru Božího Stvoření: ovlivňuje nás, nikoli však Jeho. To je nespravedlivé, že ano? Proto nás musí Bůh spasit; to se však nestane dříve, než o to požádáme.

Protože jsme stvořeni k obrazu Božímu, můžeme být od karmy osvobozeni – za předpokladu, že od Něho budeme žádat svůj božský dědický podíl. Je vám však namlouván pravý opak. Když člověk věří v karmu, dává jí moc. Proč byste měli věřit, že jste svázáni? Měli byste si říci: „Nejsem smrtelná bytost; jsem dítě Boží.“ Tím roztrháte kořeny karmy: „Vymykám se všem představám a nemám žádný tvar, naplňuji vše živé. Netoužím po svobodě, nebojím se útlaku. Protože jsem svobodná, věčně vědomá, věčně nová blaženost. Jsem svobodný. Jsem On, jsem On, blažený DUCH, jsem On.“² Jakmile však podlehnете klamu a myslíte si, že jste smrtelné bytosti, dovoluujete veškeré své karmě z minulosti, aby se vás zmocnila.

Tento život je doupě zlodějů: jeho vlivy tě okrádají o tvé božské dědictví. Když řeknete: „Já sem nepatřím,“ a budete se snažit odtud dostat, nebudete už déle muset být nedobrovolným zajatcem.

2 Opis jedné známé písně od Svámího Šankary, složené v sanskrtu.

Zachraňte svoji svobodu moudrostí a rozlišovací schopností

Musíte zachránit svou svobodu. Jak to vypadá s určitými rozhodnutími, která jste přijali – plníte je? Pokud ne, jste svázáni karmou. Pokud se vám však podařilo udělat to, co jste si předsevzali – a to na základě rozlišovací schopnosti a nikoli pod vlivem vaší dřívější nebo současné karmy a také nikoli pod vlivem národnosti, společnosti nebo rodiny –, potom to znamená svobodu. Nechte se vždy vést svou rozlišovací schopností a moudrostí. Nejednejte pod vlivem zvyklostí, nenásledujte slepě všechny společenské zvyklosti a neřídte se názory jiných lidí. Buďte svobodní!

Tu a tam člověk potká svobodného člověka, někoho, kdo nejde po vyšlapané cestě, člověka, který je svobodný, protože se jeho jednání řídí jen moudrostí. V tom spočívá velikost Mahátma Gándhího. Když cestoval do Anglie, aby se setkal s králem a královnou, nepřišel ve společenském obleku, jak požaduje etiketa. Byl jimi přijat ve své jednoduché vesnické bederní roušce. Žije ve velké svobodě, protože zůstává věrný svým ideálům a nenechá se svazovat společenskými zvyklostmi.

Než něco uděláte, zeptejte se, zda chcete jen dobře obstát před lidmi, nebo zda se řídíte svou rozlišovací schopností a moudrostí. Jednám podle tohoto kritéria. Ani jako ve svobodě narození Američané ještě nevíte, co je skutečná svoboda. Mnoho lidí si myslí, že svoboda spočívá v tom, že můžete vždycky udělat to, co vás právě napadne. Skutečná svoboda však spočívá v tom, že děláte to, co máte, a to přesně tehdy, kdy to máte dělat. Jinak jste otroci. Nechte se vést pouze moudrostí. Nejste-li toho schopni, zůstanete otroky stovky inkarnací.

Řídit se pravdou však neznamená, že máte vnucovat ostatním svá přesvědčení. Hovořte s ostatními o pravdě jen tehdy, když je to od vás vítáno nebo když vás o to požádají. V ostatních případech se naučte mlčet a držte se se svým názorem zpátky. Jestliže však cítíte, že byste měli něco říci, pak to řekněte. Je-li to nezbytné, postavte se proti celému světu. Galileo Galilei tvrdil, že se Země otáčí okolo Slunce, a byl proto mučen. Později se zjistilo, že měl pravdu. Nikdy však nic nedělejte z pýchy, protože pak padnete.

Naučte se jednat moudře tak, že se sladíte se skutečným guruem

Nechte se při všem, co děláte, vést moudrostí a nikdy přáním někoho urazit nebo zranit. Kdyby se však někdo měl cítit uražen, protože jste udělali něco správného, nemusíte se ničeho obávat; skládáte účty jen sami sobě, nikomu jinému. Ani Bůh není vaším soudcem, soudíte se sami: jednáte-li nesprávně, trestáte sami sebe. Jednáte-li správně, osvobozujete sami sebe. Tak pracuje spravedlivý zákon karmy. Ani Bůh, ani jeho andělé vám nic nediktují; podléháte pouze zákonu správného a nesprávného chování: co zasejete, to také sklídíte. Musíte-li čelit neštěstí, nevyčítejte to Bohu. Příčina leží pouze ve vás – ve vašem dřívějším chování.

Chybí-li vám moudrost a nevíte-li, jak byste měli jednat, zaměřte se na moudrost nějakého moudrého člověka. To, co sami považujete za moudrost, často nemívá s moudrostí nic společného a souvisí to jen s vaším přáním a karmickými sklony. Proto potřebujete gurua.

Guru je vám seslán Bohem, aby vás osvobodil. Budete-li jednat v souladu s jeho moudrostí, najdete svobodu. Jinak však zůstanete otroky svých nálad. Cesta ke svobodě spočívá v tom, že následujete takové duše, které jsou samy svobodné. Když jsem se setkal se svým guruem, svámím Šrí Juktéšvárem, poradil mi, abych svou vůli sladil s jeho vůlí. Vysvětlil mi, že mám silnou vůli, kterou však řídí moje instinkty. Jakmile jsem svou vůli uvedl v soulad s jeho vůlí, řídila se moje vůle moudrostí.

Nikdo mne nemůže svést k tomu, abych udělal něco, o čem vím, že bych to neměl dělat. Víím, co dělám, protože se nechávám vést pouze moudrostí. Jsem v každém ohledu odpovědný za své vlastní jednání a nikoho jiného nečiním odpovědným za následky svého jednání. Tuto svobodu mi dal Mistr a já jsem ji už nikdy neztratil.

„Dobře si to zapamatuj: jestliže se (guruovi) zcela vydáš, budeš-li (guruovi a tvému vnitřnímu vnímání) klást otázky a (guruovi) sloužit, budou ti mudrci, kteří poznali pravdu, předávat svou moudrost. Když pochopíš moudrost guruovu, nepadneš už nikdy za oběť klamu.“³ Je velmi těžké dosahovat pokroku na duchovní cestě, jste-li zaměřeni jen sami na sebe, je to však velmi snadné, máte-li skutečného gurua, jemuž se přenecháte a který má zájem jen o vaše duchovní dobro. Já jsem se svému Mistrovi zcela vydal a viděl jsem, že mi dával všechno, co sám měl. A oddaností tohoto typu jsem našel svobodu. Po této svobodě touží každá duše. Tímto způsobem překonáte svou karmu.

Jediným přáním gurua je váš duchovní pokrok. Učitel, který něco vyžaduje od svých žáků, není Mistr. Jediným přáním Mistra je dávat, nikoli brát. Jestliže si však žák přeje sloužit dílu Mistra, sám tím také získává – protože žákovi samému bude pomoheno, bude-li podporovat dílo Boží.

Mistři některé žáky pověřují, aby pokračovali v jejich díle. Mistři mají větší zájem o duše než o velké množství lidí – o duše, které je následují a jsou skutečně rozhodnuty cvičit se v disciplíně. Skutečný žák hledá osvobození tím, že přijímá disciplínu gurua, a ukazuje sám sebe tím, že se řídí moudrými radami gurua. Žáci by však většinou raději sami byli guruy!

Tady v západních zemích očekávají lidé chodící do kostela od svého duchovního, že vyhoví jejich přáním; duchovní je na nich závislý. Já nikdy nikoho z vás neprosím o nic, co by bylo užitečné pouze pro mne osobně. Mnohdy jsem navrhl, abyste pomohli dílu, já sám se však osvobozuji od každé závislosti na jiných lidech. Ani když jsem musel bojovat s velkými finančními potížemi v souvislosti s dílem, nikoho jsem o nic neošidil, ani jsem nezradil své ideály. Vždycky jsem si zachoval svou svobodu. Bude-li mi Mount Washington⁴ odebrán, nic se mi nestane, a když mi zůstane zachován, budu radostně nést všechny s tím spojené těžkosti až do posledního dne svého života. To je moje zásada. Kamkoli mne Bůh kdy usadí, budu mu dále sloužit. Protože vůle Otce je také moje vůle.

Disciplína našeho gurua nás osvobozuje z okovů nálad a zvyků

Po celý svůj život jste byli otroky a podléhali jste svým náladám. Ještě si pamatuji, že jsem v dětství neměl rád některá jídla; když jsem však přišel ke svému Mistrovi, osvobodil mne od všech těchto rozmarů, které jsem měl v hlavě. Nejprve zjistil, co jím nerad. Potom

3 Bhagavádgíta IV, 34-35.

4 Mezinárodní sídlo Společnosti pro sebeuvědomění na hoře Mount Washington v Los Angeles.

řekl: „Takže ty nemáš rád to a to.“ Po týdnu se mě zeptal, jak mi chutná jídlo v ášramu. Řekl jsem, že je vynikající. Tu mi prozradil, že jsem v různých jídlech jedl přesně to, o čem jsem si myslel, že to rád nemám! Touto výchovou mi pomohl překonat moje záliby a antipatie.

Většina lidí na Západě myslí jen na svoje pohodlí. Mistr se nikdy nezajímal o to, kde bych měl spát, a když jsem si chtěl lidským způsobem udělat pohodlí, kritizoval mě. Touto konstruktivní kritikou a školením dosáhl toho, že nejsem závislý na vědomí pokrmů, oblečení, společnosti a těla. Byl jsem velice šťastný, že jsem se konečně osvobodil z vězení, které jsem si sám vytvořil. Mistr mi svým školením daroval tuto svobodu – osvobození od zvyků a nálad a od omezujících představ.

Nedovolte tedy své vůli, abyste se stali vězni svých zvyklostí a nálad. To však neznamená, že byste ji neměli používat. Naučte se ji používat s rozmyslem; vaše vůle bude potom následovat vůli vašeho Otce.

Zvykněte si porovnávat svou rozvíjející se rozlišovací schopnost se schopností vašeho gurua moudře rozhodovat, protože jedině tímto způsobem můžete poznat, zda máte pravdu. Příliš lpíme na svých vlastních názorech. Ať už je naše představa jakákoliv, chceme vytáhnout celý soubor posvátných spisů, abychom ji podpořili. Když však porovnáte svou vůli s vůlí Mistra a necháte se vést jeho vůlí, víte, zda následujete jeho moudrost, nebo se necháváte vést svými instinkty a svou dřívější karmou.

V posvátných spisech stojí, že potřebujete Mistra, který je dobře vidět, tedy Mistra, který žil na Zemi. Jedině když se budete řídit radou skutečného gurua, můžete si být jisti, že vás vaše jednání osvobodí od vaší karmy. Mudrc od vás nevyžaduje osobní poslušnost, když se však dobrovolně svěříte jeho vedení, určitě vám bude říkat pravdu. Řekne vám, co je pro vás nejlepší. Bez ohledu na to, jak často klopýtnete nebo zda ho opustíte, půjde mu vždy jen o vaše největší dobro a bude vám říkat, co je pravda. Nenechá se ničím podplatit; takový byl můj Mistr. Byl jedním z mála lidí, kteří mne bez váhání upozornili na moje chyby. Říkal: „Tady jsou dveře; když chceš, můžeš kdykoli jít.“ Mnozí ho opustili, já jsem však zůstal. Věděl jsem, že ode mne nic nepožaduje, že však já chci od něho *něco*, co měl. Mistr mi řekl předem, že jeho výchova bude někdy bolestivá, když mu však slíbím poslušnost, musím tento slib také dodržet. A to jsem dělal. Zde v Americe se dává duchovnímu najevo, že musí se členy své obce zacházet v sametových rukavičkách. Mistr však byl přísný. Řekl mi: „Tvoje metody budou mnohem mírnější než moje, můj způsob je prostě takový. Můžeš je přijmout nebo nepřijmout.“ Ochotně jsem je přijal a stal jsem se tím svobodným člověkem.

Nikdo vás však nemůže osvobodit, když nevytlačíte sami potřebnou snahu. Bůh chce, abyste byli svobodní. Propůjčil vám svobodnou vůli, abyste si mohli vybrat mezi cestou moudrosti a cestou karmy. Pokuste se jednat vždy moudře a každý večer upřímně kontrolujte a zjišťujte, zda se vám to podařilo. Cvičte se v sebekázní. Když se necháte vést guruem a budete se řídit jeho radami, budete-li neustále kontrolovat své chování, najednou zjistíte, že jste svobodní. Potom se můžete z této svobody těšit každý den.

Moudrost ničí kořeny všech trápení

Představte si, jakou svobodu pocítíte, budete-li osvobozeni od všech světských vlivů, od vlivů své minulosti, své rodiny, svých sousedů a svých zvyků! Potom poznáte, že jste čistý

DUCH. Nepatříte už k žádné skupině, žádné národnosti, žádné rodině a nemáte už žádné zvyky. Karma patří k loupežnické jeskyni, v níž žijí karmicky svázaní lidé. Vždycky si říkejte: „Já a můj Otec jsme jedno. Nemám žádnou karmu. Jsem svobodný!“

„Ó, Ardžuno, tak jako rozdmýchaný oheň proměňuje dřevo v popel, stravuje oheň moudrosti všechnu karmu a proměňuje ji v popel. Skutečně, na tomto světě není nic tak uzdravujícího jako moudrost. Hledající Boha, který je úspěšný v józe, to pozná v daném čase spontánně ve svém vnitřním JÁ.“⁵ Když zničíte příčiny karmy, zničili jste tím také kořeny a budoucí setbu každého trápení, každého utrpení. Tím jste se stali skutečnými syny Božími, našli jste zpáteční cestu ke svému vlastnímu, skutečnému bytí. A potom nezáleží na tom, co se děje s tělem. Kdo plave v moři moudrosti, ví, že mu už nic nemůže ublížit. Ježíš věděl, že bude ukřižován, toto vědění však na něj nepůsobilo. Po smrti postavil znovu chrám svého těla a tím dokázal, že byl osvobozený od karmy.

Připustit karmu znamená přijmout sám sebe jako smrtelnou bytost. Nepřipusťte, že jste bezmocní smrtelníci, které řídí karma. Řekněte: „Jsem dítě Boží. Patřím Mu.“ Je to pravda. Proč byste neměli vyslovit pravdu? Jakmile poznáte tuto pravdu, změní se váš vnitřní stav. Když si však myslíte, že jste smrtelníci, spoutáváte se řetězy smrtelných bytostí. Jste děti Boží; jste bohové. Jak byste tedy mohli být ovlivněni karmou? Zdráhejte se zůstat spoutáni karmou; že nemůžete svůj osud změnit, je jenom stará pověra neznalců.

Nikdy neříkejte, že jste hříšníci. Jak byste mohli být hříšníci? Bůh je váš Otec. Protože stvořil svět, v němž je tolik špatného, mohli byste Mu přece říci, že také On je hříšník. Tak mluvím k Bohu. Člověk Mu může klidně říci, co si myslí. Ale uvědomte si: jestliže může Bůh ve Svém Stvoření zůstat stranou všeho zlého, můžeme to i my. Můžeme být stejně svobodní jako On. Neztotožňujte se už se zlem. Možná jste udělali chyby, ty však už k vám nepatří, jakmile je odložíte. Zničte svou karmu moudrostí. Žijte ve vědomí DUCHA.

Dnes si řekněte: „Jsem DUCH,“ a až se zítra dopustíte chyby, buďte připraveni se tohoto přesvědčení vzdát. Nepřijímejte svoje slabosti. Ježíš se nevzdal ani na kříži! Dokážete-li se při největších útrapách a pokušeních pevně držet moudrosti, budete už v příštím okamžiku svobodní. Mudrci se této moudrosti drží i tváří v tvář smrti, neznalci však upadají do svých starých lidských zvyků. Jestliže se vzdáte a myslíte si, že je váš případ beznadějný, nevyslovil váš zničující rozsudek nikdo jiný než vy sami. Vy sami jste vytvořili svou dobrou a špatnou karmu, a když si myslíte, že pro vás neexistuje žádná naděje, potom jste selhali. Jestliže si však myslíte: „Jsem svobodný, jsem silný, a i když mne postihuje špatná karma, nevzdám se,“ potom vyjde na světlo vaše dobrá karma. Bez ohledu na to, jak špatná je vaše karma, zkoumejte a hodnotte svůj život a usilujte o to, abyste v souladu se svou moudrostí konali dobro a jednali správně. Potom se vaše karma změní a uvidíte, že se vaše karma mění ze špatné v dobrou.

Každý večer se zamyslete nad svým dnem a zjistěte, zda vás přemohly vaše zvyklosti. Když někdo jedná špatně a potom řekne, že nemohl jinak, je to otrok. Měl by místo toho připustit, že udělal chybu, a potom se snažit udělat danou věc lépe. A když znovu klopýtne, měl by si říci: „Musím se ještě více snažit!“ Tak člověk překoná své slabosti. Nikdy se nevzdávejte. Nejste hříšníci, a kdo vás nazývá hříšníky, sám je hříšník.

Skutečný účel náboženství

Chápete teď, že církve potřebují naléhavě obnovu? Očekávají, že lidé budou následovat víru zprostředkovanou z druhé ruky. A přitom pravdu je třeba žít, člověk z ní musí učinit součást své vlastní bytosti. Církve učinily mnoho dobrého, ale musí skutečně reformovat každého jednotlivce. Měsíc dává více světla, než všechny hvězdy dohromady – stejně tak každý skutečně reformovaný jedinec. Protože chci vašeho ducha zaměřovat na Boha, organizuji jen zřídka v našich kostelích společenské akce. Diskutuji s vámi jen o moudrosti. Neodvádím vás od vlastního účelu náboženství, jímž je poznat Boha.

Proto zřizuje Společenství pro sebeuvědomění kostely všech náboženství,⁶ aby všichni lidé cítili, že jsou duchovní zábrany odstraněny a že se mohou scházet, aby skutečně hledali Boha. Ježíš řekl: „Neboť kde jsou dva nebo tři shromáždění ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“⁷ Nejdůležitějším cílem církve by nemělo být postavit další domy Boží a obrátit na její víru více lidí, ale zprostředkovat poznání Boha těmto lidem. Úly bez medu sounáležitosti s Bohem jsou bezcenné. Ježíš varoval, že „slepí nemohou vést slepé“. Jestliže jste dosud nenašli Boha, nemůžete Ho ani zprostředkovat ostatním. Řekl jsem svému Mistrovi, že se nikdy nepostavím před shromáždění a nebudu hovořit o Bohu, dokud mi nedaruje zážitek Boha. To je nejdůležitější – osobní prožitek Boha.

Bůh nám dal prostředky, jak překonat karmu. Nechte se ve svém jednání vést moudrostí, místo abyste podléhali různým vlivům; cvičte se v sebekázi a následujte moudré vedení skutečného guru, očekávejte svůj díl Božího dědictví, protože jste děti Boží, které Bůh stvořil k obrazu svému, vyhledávejte dobrou společnost, jakou například naleznete zde, když budete pravidelně chodit do kostela, a procvičujte techniky, které vám přinesou skutečný osobní zážitek Boha. „Nyní máš zažít moudrost jógy; když si ji osvojiš, ó Ardžuno, roztrheš okovy karmy.“⁸

Učíme vás zde ponořovat se do mlčení meditace, abyste – zvláště při cvičení *krijá-jógy* – mohli skutečně zažít Boha. A proto se Společenství pro sebeuvědomění rozšiřuje do celého světa. Tuto cestu předkreslili velcí indiští Mistři, aby učinili kostely Kristovskými a aby

6 Paramahansadží plánoval Chrám Společenství pro sebeuvědomění jako posvátná místa, v nichž se budou lidé snažit dosáhnout ideálu skutečné sounáležitosti s Bohem a obecného duchovního bratrství. „Společenství pro sebeuvědomění,“ vysvětloval guru, „znamená společenství s Bohem prostřednictvím SEBEuvědomění a přátelství se všemi dušemi milujícími pravdu.“ Do svých modliteb zahrnoval nejenom Boha a guruy Společenství pro sebeuvědomění, ale také „světce všech náboženství“. V tomto duchu založil také začátkem čtyřicátých let 20. století Chrám Společenství pro sebeuvědomění v Hollywoodu a v San Diegu. Každý z nich označoval jako „kostel všech náboženství“.

Když mluvil o „jednotě všech náboženství“ nebo o „sjednocení všech náboženství“, vysvětloval, že tím nemíní, že by měly různé směry víry a náboženské praktiky navzájem splývat, aby z nich vznikla homogenní směs, protože to by bylo s ohledem na rozsáhlé kulturní a psychologické rozdíly lidských ras nanejvýš nelogické a zbytečné. Každá výrazová forma má svůj určitý význam a svou práci ve Společenství pro sebeuvědomění označoval za „zvláštní poslání“. Ve své knize *Náboženství jako věda* (vydané Společenstvím pro sebeuvědomění) hovoří o skutečné, zásadní jednotě všech náboženství:

„Jestliže pod náboženstvím chápeme zejména vědomí Boha – poznání Boha ve vlastním nitru a ve venkovním světě – a teprve potom vyznání víry, modlitby a dogmata, potom existuje přísně vzato na světě jen jedno náboženství, neboť existuje jen jeden Bůh. ... Teprve když chápeme náboženství tímto způsobem, může si uchránit svou univerzálnost; protože nemůžeme zevšeobecňovat určité zvyky a konvence.“

7 Matouš 18, 20.

8 Bhagavadgíta II, 39.

ukázali, že skutečným účelem náboženství je poznat Boha. Každý z vás se musí prostřednictvím svého příkladného života stát velvyslancem (šířitelem) tohoto světla.